Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba)

z dnia 28 maja 2020 r.*

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenia graficznych unijnych znaków towarowych We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer i CNTX – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe i znak towarowy Zjednoczonego Królestwa przedstawiające dwa splecione okręgi lub dwa zachodzące na siebie koła – Zawieszenie postępowania – Artykuł 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625

W sprawach połączonych T-84/19 i od T-88/19 do T-98/19

Cinkciarz.pl sp. z o.o., z siedzibą w Zielonej Górze (Polska), którą reprezentują radca prawny E. Skrzydło-Tefelska i adwokat K. Gajek,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), który reprezentują A. Söder i H. O'Neill, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

MasterCard International, Inc., z siedzibą w Nowym Jorku, Nowy Jork (Stany Zjednoczone), którą reprezentują J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton i A. Muir Wood, barristers,

mających za przedmiot dwanaście skarg na decyzje Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2018 r. (sprawy R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 i R 1064/2018-2) dotyczące postępowań w sprawie sprzeciwu między MasterCard International a Cinkciarz.pl,

SĄD (ósma izba),

w składzie: J. Svenningsen (sprawozdawca), prezes, R. Barents i C. Mac Eochaidh, sędziowie,

sekretarz: A. Juhász-Tóth, administratorka,

po zapoznaniu się ze skargami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniach 12, 13 i 14 lutego 2019 r.,

* Język postępowania: angielski.

uwzględniając odpowiedzi na skargi złożone przez EUIPO w sekretariacie Sądu w dniu 21 maja 2019 r.,

uwzględniając odpowiedzi na skargi złożone przez interwenienta w sekretariacie Sądu w dniu 17 maja 2019 r.,

uwzględniając decyzję z dnia 10 kwietnia 2019 r. o połączeniu spraw T-84/19 i od T-88/19 do T-98/19 do celów pisemnego etapu postępowania i ewentualnego ustnego etapu postępowania,

uwzględniwszy zmiany w składzie izb Sądu,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 17 grudnia 2019 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporów

1 Pomiędzy dniem 16 marca a dniem 25 kwietnia 2016 r. skarżąca, Cinkciarz.pl sp. z o.o., dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) dwunastu zgłoszeń unijnych znaków towarowych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1)].

2 Znakami towarowymi, o których rejestrację wniesiono (zwanymi dalej „zgłoszonymi znakami towarowymi"), są następujące oznaczenia graficzne:

– w sprawie T-84/19:

– w sprawie T-88/19:

– w sprawie T-89/19:

– w sprawie T-90/19:

– w sprawie T-91/19:

– w sprawie T-92/19:

– w sprawie T-93/19:

– w sprawie T-94/19:

– w sprawie T-95/19:

– w sprawie T-96/19:

– w sprawie T-97/19:

– w sprawie T-98/19:

3 Towary i usługi, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klas 9 i 36 oraz, w zależności od

przypadku, 41 (zgłoszone znaki towarowe rozpatrywane w sprawach T-92/19, T-96/19 i T-98/19) lub 45 (zgłoszone znaki towarowe rozpatrywane w sprawach T-84/19, od T-88/19 do T-91/19, od T-93/19 do T-95/19 i T-97/19) w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.

4 Zgłoszenia unijnych znaków towarowych zostały opublikowane w *Biuletynie Znaków Towarowych Unii Europejskiej*, w zależności od przypadku, w dniu 19 maja lub w dniu 14 lipca 2016 r.

5 Uprzednio, czyli w dniu 15 marca 2015 r., skarżąca dokonała innego zgłoszenia unijnego znaku towarowego dotyczącego następującego oznaczenia graficznego (zwanego dalej „czysto graficznym znakiem towarowym €$”):

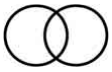
6 Czysto graficzny znak towarowy €$ odpowiada dokładnie elementowi graficznemu czterech zgłoszonych znaków towarowych rozpatrywanych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19, a dotyczące go zgłoszenie odnosiło się do towarów i usług należących do tych samych klas co klasy, do których odnosiły się te cztery zgłoszone znaki towarowe. Ekspert odmówił rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$, a jego decyzja została utrzymana w mocy przez Izbę Odwoławczą. Nieważność decyzji Izby Odwoławczej została jednak stwierdzona wyrokiem z dnia 8 marca 2018 r., Cinkciarz.pl/EUIPO (€$) (T-665/16, niepublikowanym, EU:T:2018:125), a sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia przez Pierwszą Izbę Odwoławczą (sprawa R 1345/2018-1).

7 W dniu 12 sierpnia 2016 r. interwenient, Mastercard International, Inc., wniósł na podstawie art. 41 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 46 rozporządzenia 2017/1001) sprzeciw wobec rejestracji dwunastu zgłoszonych znaków towarowych dla wszystkich towarów i usług oznaczonych przez każdy z tych znaków.

8 Sprzeciwy te opierały się w szczególności na siedmiu unijnych znakach towarowych i znaku towarowym Zjednoczonego Królestwa.

9 Wśród siedmiu unijnych znaków towarowych znajdowały się trzy następujące znaki towarowe:

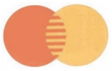
– przedstawiony poniżej graficzny unijny znak towarowy nr 9835869, oznaczający towary i usługi należące między innymi do klas 9 i 36 (zwany dalej „splecionymi okręgami”):

– przedstawiony poniżej graficzny unijny znak towarowy nr 2988533 w kolorach czarnym i białym, oznaczający towary i usługi należące między innymi do klas 9, 36, 41 i 45 (zwany dalej „kołami czarnym i białym”):

– przedstawiony poniżej graficzny unijny znak towarowy nr 9812538 w kolorach pomarańczowoczerwonym i jasnopomarańczowym, oznaczający towary i usługi należące między innymi do klas 9, 36, 41 i 45 (zwany dalej „kołami czerwonym i pomarańczowym”):

10 Na poparcie sprzeciwu podniesiono w szczególności podstawy określone w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001].

11 W dniu 5 maja 2017 r. skarżąca złożyła wnioski o unieważnienie praw do dwóch wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych, wspomnianych w dwóch pierwszych tiret pkt 9 powyżej (splecione okręgi oraz koła czarne i białe, zwane dalej łącznie „wcześniejszymi czarno-białymi znakami towarowymi”).

12 Dwunastoma decyzjami wydanymi w dniach 27 marca, 10 i 11 kwietnia 2018 r. Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciwy w całości. W ramach swojej analizy wziął on najpierw pod uwagę w odniesieniu do znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie, znak towarowy przedstawiający dwa koła czarne i białe oraz uznał, że kolidujące ze sobą oznaczenia nie są podobne. Następnie rozszerzył swój wniosek a fortiori na pozostałe wcześniejsze znaki towarowe na tej podstawie, że te pozostałe znaki towarowe nie obejmują biało-czarnego zestawienia kół cechującego element graficzny zgłoszonych znaków towarowych. Przy uwzględnieniu braku podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń Wydział Sprzeciwów uznał, że nie jest konieczne oczekiwanie na wynik postępowania w sprawie unieważnienia dotyczącego wcześniejszego znaku towarowego przedstawiającego dwa koła czarne i białe.

13 W dniach 29 maja i 7 czerwca 2018 r. interwenient na podstawie art. 66 i 71 rozporządzenia 2017/1001 wniósł do EUIPO odwołania od wszystkich decyzji Wydziału Sprzeciwów.

14 Decyzjami z dnia 7 grudnia 2018 r. (zwanymi dalej „zaskarżonymi decyzjami”) Druga Izba Odwoławcza EUIPO, zbadawszy z urzędu kwestię zawieszenia postępowań ze względu na toczące się równolegle postępowania dotyczące wniosków o unieważnienie praw do dwóch wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych oraz rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$, uwzględniła te odwołania.

15 W szczególności Izba Odwoławcza uznała, że Wydział Sprzeciwów popełnił błąd, nie definiując właściwego kręgu odbiorców, który sama zdefiniowała w zależności od różnych klas towarów lub usług rozpatrywanych w niniejszej sprawie.

16 Ponadto we wszystkich zaskarżonych decyzjach, z wyjątkiem decyzji zaskarżonej w sprawie T-96/19 (decyzja R 986/2018-2), (zwanych dalej „jedenastoma pierwszymi zaskarżonymi decyzjami") Izba Odwoławcza postanowiła, podobnie jak Wydział Sprzeciwów, dokonać porównania kolidujących ze sobą oznaczeń, opierając się na unijnym znaku towarowym przedstawiającym dwa koła czarne i białe, uznanym za jeden z dwóch najbardziej korzystnych dla interwenienta wcześniejszych znaków towarowych (drugim zaś jest wcześniejszy znak towarowy przedstawiający dwa splecione okręgi). W wyniku tego porównania uznała ona w przeciwieństwie do Wydziału Sprzeciwów, że wspomniane oznaczenia wykazują niski stopień podobieństwa na płaszczyźnie wizualnej.

17 W decyzji zaskarżonej w sprawie T-96/19 (zwanej dalej „dwunastą zaskarżoną decyzją") Izba Odwoławcza postanowiła oprzeć swoją analizę na unijnym znaku towarowym przedstawiającym dwa koła czerwone i pomarańczowe na tej podstawie, że wcześniejsze czarno-białe znaki towarowe były przedmiotem wniosków o unieważnienie. W decyzji tej uznała ona również, że porównywane w tej sprawie oznaczenia wykazują niski stopień podobieństwa na płaszczyźnie wizualnej.

18 Mając na względzie istnienie podobieństwa między kolidującymi ze sobą oznaczeniami, Izba Odwoławcza stwierdziła, że konieczne jest dokonanie porównania rozpatrywanych towarów i usług oraz zbadanie twierdzeń interwenienta dotyczących wzmocnionego charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków towarowych. W tym względzie w jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzjach podkreśliła ona, że kwestia ta może odgrywać kluczową rolę, ponieważ sprzeciw został oparty na kilku wcześniejszych prawach „i że niektóre [z tych praw wcześniejszych] (a nawet wszystkie) [i zgłoszony w niniejszym przypadku znak towarowy] można uznać za podobne w niewielkim stopniu […], jako że składają się one z dwóch nachodzących na siebie okręgów mających tę samą wielkość i rozmieszczonych poziomo". Z tego samego względu dotyczącego istnienia podobieństwa między wspomnianymi oznaczeniami Izba Odwoławcza uznała również za konieczne zbadanie podstawy sprzeciwu określonej w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001.

19 W konsekwencji, po uchyleniu decyzji Wydziału Sprzeciwów, Izba Odwoławcza przekazała mu sprawy. Jednakże w jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzjach Izba Odwoławcza „zalec[iła] [Wydziałowi Sprzeciwów] zawieszenie postępowania w sprawie sprzeciwu do czasu wydania ostatecznej, prawnie wiążącej decyzji w przedmiocie ważności [wcześniejszych] praw, [na których oparły się Wydział Sprzeciwów i sama Izba Odwoławcza]", a w dwunastej zaskarżonej decyzji wezwała „Wydział Sprzeciwów do uwzględnienia toczącego się postępowania w sprawie unieważnienia rejestracji [wcześniejszych czarno-białych] znaków towarowych". Ponadto w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 zawarto drugie zalecenie zawieszenia postępowań w związku z ostateczną decyzją, jaką miano wydać w postępowaniu dotyczącym rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$ (zob. pkt 27–33 poniżej).

Żądania stron

20 Skarżąca wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;

– obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem przed EUIPO.

21 EUIPO i interwenient wnoszą do Sądu o:

– oddalenie skarg;

– obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

22 Zgodnie z art. 68 regulaminu postępowania przed Sądem sprawy mające ten sam przedmiot mogą w każdej chwili, z urzędu lub na wniosek strony głównej, zostać ze względu na ich powiązanie połączone, alternatywnie lub kumulatywnie, do celów łącznego rozpoznania w ramach pisemnego lub ustnego etapu postępowania lub do wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

23 Z uwagi na wnioski skarżącej o połączenie niniejszych spraw pozostałe strony zostały wysłuchane, w następstwie czego decyzją z dnia 10 kwietnia 2019 r. sprawy zostały połączone w pierwszej kolejności do celów pisemnego etapu postępowania i ewentualnego ustnego etapu postępowania.

24 Sąd uważa, że należy również połączyć niniejsze sprawy do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

25 Na poparcie skarg skarżąca podnosi cztery zarzuty, dotyczące w każdej ze spraw odpowiednio:

– pierwszy – naruszenia art. 71 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 z dnia 5 marca 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie 2017/1001 oraz uchylającego rozporządzenie delegowane (UE) 2017/1430 (Dz.U. 2018, L 104, s. 1) w związku z art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”);

– drugi – naruszenia art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 w związku z art. 41 ust. 2 karty;

– trzeci – naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji; oraz

– czwarty – naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001.

W przedmiocie zarzutu pierwszego w każdej ze spraw oraz pierwszej części zarzutu drugiego w sprawie T-96/19 i trzeciej części zarzutu drugiego we wszystkich sprawach z wyjątkiem sprawy T-96/19

26 W zarzucie pierwszym w każdej ze spraw oraz w pierwszej części zarzutu drugiego w sprawie T-96/19 i w trzeciej części zarzutu drugiego we wszystkich sprawach z wyjątkiem sprawy T-96/19, które należy zbadać łącznie, skarżąca kwestionuje w istocie zaskarżone decyzje w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie zawiesiła postępowań odwoławczych, mimo że stwierdziła, iż zawieszenie to jest uzasadnione, i nie uzasadniła w sposób wymagany prawem braku zawieszenia postępowania odwoławczego.

Kontekst

27 Wskazane zarzuty i części zarzutów dotyczą fragmentów zaskarżonych decyzji, w których Izba Odwoławcza nadmieniła o zawieszeniu rozpatrywanych postępowań z uwagi na różne równoległe postępowania toczące się przed EUIPO, a mimo to rozpatrzyła wniesione do niej odwołania.

28 Rozpatrywane postępowania równoległe obejmowały, po pierwsze, dwa postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych, mianowicie splecionych okręgów i kół czarnego i białego, przy czym drugi z tych znaków wzięto pod uwagę w celu porównania oznaczeń w jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzjach, a mianowicie we wszystkich zaskarżonych decyzjach, z wyjątkiem decyzji zaskarżonej w sprawie T-96/19.

29 Po drugie, rozpatrywane postępowania równoległe obejmowały postępowanie dotyczące rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$, który odpowiada dokładnie elementowi graficznemu czterech z dwunastu zgłoszonych znaków towarowych, a mianowicie zgłoszonych znaków towarowych rozpatrywanych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19.

30 Odnośne fragmenty zaskarżonych decyzji to, po pierwsze, pkt 13 jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzji, w którym Izba Odwoławcza stwierdziła, że dwa wcześniejsze czarno-białe znaki towarowe, które uznała za wcześniejsze znaki towarowe najbardziej korzystne dla interwenienta, były przedmiotem postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku, które znajdowały się już na zaawansowanym etapie, zanim Wydział Sprzeciwów wydał decyzje będące przedmiotem odwołań, wobec czego „zdaniem [wspomnianej Izby] byłoby wskazane zawieszenie niniejszego postępowania do czasu wydania ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji w ramach tych postępowań [w sprawie unieważnienia prawa do znaku]".

31 Ponadto w tychże jedenastu zaskarżonych decyzjach, na podstawie identycznego stwierdzenia, Izba Odwoławcza „zalec[iła] zawieszenie [odnośnego] postępowania w sprawie sprzeciwu do czasu wydania ostatecznej, prawnie wiążącej decyzji w przedmiocie ważności [wcześniejszych] praw, [na których oparły się Wydział Sprzeciwów i sama Izba Odwoławcza]" (zob. na przykład pkt 53 decyzji zaskarżonej w sprawie T-84/19 lub pkt 56 decyzji zaskarżonej w sprawie T-98/19). Wypowiedziała się ona również w sposób dorozumiany podobnie w pkt 61 dwunastej zaskarżonej decyzji, rozpatrywanej w sprawie T-96/19.

32 Po drugie, w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19, dotyczących czterech zgłoszonych znaków towarowych, których element graficzny odpowiada dokładnie czysto graficznemu znakowi towarowemu €$, będącego przedmiotem wcześniejszego postępowania rejestracyjnego wspomnianego w pkt 5 powyżej, Izba Odwoławcza stwierdziła, iż „[o]stateczna decyzja [dotycząca rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$] jest bardzo istotna dla dokonywanej oceny[, wobec czego] uznaje [ona], że wskazane jest poczekanie na wydanie ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji w tej [drugiej] sprawie przed dokonaniem oceny charakteru odróżniającego […] elementu graficznego [odnośnych zgłoszonych znaków towarowych]" lub „że wskazane jest wzięcie pod uwagę ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji[, która ma zostać wydana w tej drugiej sprawie,] przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego rozpatrywanego elementu graficznego" (zob. odpowiednio pkt 35, 35, 39 i 38 wspomnianych zaskarżonych decyzji).

33 Ponadto również w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 „Izba Odwoławcza [zaznaczyła, że] chce zwrócić uwagę Wydziału Sprzeciwów na sprawę […] R 1345/2018-1, […] toczącą się przed Pierwszą Izbą Odwoławczą" „zaleca[jąc] zawieszenie toczącego się postępowania do czasu wydania ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji w ramach tej [innej sprawy]" (zob. odpowiednio pkt 58, 57, 62 i 61 wspomnianych zaskarżonych decyzji).

34 Ponadto w pkt 58, 62 i 61 decyzji zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-96/19 i T-98/19 Izba Odwoławcza dodała, że „[w] świetle [tej decyzji] oraz faktu, że element słowny [odnośnego zgłoszonego znaku towarowego] jest słabo odróżniający w odniesieniu do części [właściwego kręgu odbiorców lub rozpatrywanych towarów i usług] […], Wydział Sprzeciwów mógłby nawet rozważyć ponowne przeprowadzenie badania [odnośnych znaków towarowych] w oparciu o bezwzględne podstawy".

Argumenty stron

35 W zarzucie pierwszym w każdej ze spraw skarżąca podnosi w istocie, że skoro Izba Odwoławcza dokonała ustaleń, o których mowa w pkt 30–33 powyżej, aby nie naruszyć art. 71 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego 2018/625, a także wymogów jasności, spójności i efektywności, które leżą u podstaw tego przepisu, oraz zasady dobrej administracji ustanowionej w art. 41 ust. 2 karty, powinna

ona była zawiesić postępowania odwoławcze. W braku powyższego wspomniana Izba dopuściła się nadużycia władzy. Ponadto Izba ta nie wzięła pod uwagę interesu stron, mimo że ma taki obowiązek, gdy decyduje o stosowności ewentualnego zawieszenia postępowania. Skarżąca dodaje w istocie, że Izba Odwoławcza nie uzasadniła swojej ostatecznej decyzji o niezawieszaniu postępowania, mimo że uznała to zawieszenie za uzasadnione.

36 W ramach trzeciej części zarzutu drugiego w sprawach T-84/19, T-92/19 i T-98/19 oraz pierwszej części zarzutu drugiego w sprawie T-96/19, w których to sprawach rozpatrywany zgłoszony znak towarowy zawiera element graficzny identyczny z czysto graficznym znakiem towarowym €$, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest obarczona sprzecznością w uzasadnieniu. Sprzeczność ta zasadza się na tym, że kolejno Izba Odwoławcza z jednej strony uznała, iż uzasadnione jest oczekiwanie na wydanie ostatecznej decyzji w odnośnym równoległym postępowaniu dotyczącym odmowy rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$ z powodu braku charakteru odróżniającego przed dokonaniem oceny charakteru odróżniającego identycznego elementu graficznego zgłoszonych znaków towarowych rozpatrywanych w tych czterech sprawach, a z drugiej strony zbadała odwołanie i w tych ramach dokonała oceny charakteru odróżniającego wspomnianego elementu graficznego.

37 Trzecia część zarzutu drugiego w ośmiu pozostałych sprawach również opiera się na sprzeczności w uzasadnieniu. Sprzeczność ta zasadza się na tym, że kolejno Izba Odwoławcza z jednej strony uznała, iż jest uzasadnione zawieszenie postępowania ze względu na dwa toczące się postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku, w których zakwestionowano charakter odróżniający dwóch wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych, a z drugiej strony wzięła pod uwagę jeden z tych dwóch wcześniejszych znaków towarowych w celu dokonania porównania oznaczeń i w tych ramach stwierdziła, że z uwagi na rejestrację tego znaku towarowego należy uznać, że znak ten posiada minimum charakteru odróżniającego.

38 EUIPO ogranicza się do twierdzenia, że zarzut pierwszy jest niedopuszczalny z dwóch powodów.

39 W pierwszej kolejności zarzut ten dotyczy zdaniem EUIPO punktów zaskarżonych decyzji niewiążących Wydziału Sprzeciwów, do którego sprawy zostały przekazane na mocy art. 71 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001. Izba Odwoławcza ograniczyła się bowiem do wydania Wydziałowi Sprzeciwów zaleceń dotyczących zawieszenia postępowań w sprawie sprzeciwu.

40 W drugiej kolejności EUIPO twierdzi, że brak zawieszenia postępowania przed Izbą Odwoławczą nie naruszył interesów skarżącej, ponieważ odnośne równolegle postępowania nie mogły mieć wpływu na wynik rozpatrywanych postępowań w sprawie sprzeciwu, wobec czego sprawy powinny w każdym razie zostać przekazane Wydziałowi Sprzeciwów. W istocie, po pierwsze, rozpatrywane sprzeciwy opierają się również na wcześniejszych znakach towarowych innych niż wcześniejsze czarno-białe znaki towarowe będące przedmiotem dwóch postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku. Po drugie, co się tyczy trzeciego równoległego postępowania, dotyczącego rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$, EUIPO podnosi, że nawet przy założeniu, iż identyczny element graficzny czterech rozpatrywanych zgłoszonych znaków towarowych jest pozbawiony charakteru odróżniającego, wciąż istniałoby podobieństwo między kolidującymi ze sobą oznaczeniami.

41 Interwenient twierdzi ponadto, że zarzut pierwszy jest bezzasadny, ponieważ w szczególności z orzecznictwa dotyczącego art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625 wynika, iż przy uwzględnieniu swobody uznania przysługującej Izbie Odwoławczej nie jest ona zobowiązana do zawieszenia postępowania nawet wówczas, gdy zawieszenie jest uzasadnione. Ponadto okoliczność, że skarżąca nie ponowiła swego wniosku o zawieszenie postępowania przed wspomnianą Izbą, wyjaśnia zdaniem interwenienta, dlaczego ta ostatnia nie uzasadniła decyzji o niezawieszaniu postępowania ze względu na interes stron. Wreszcie wytyczne EUIPO, do których odnosi się skarżąca, nie zalecają zawieszenia postępowania w sprawie sprzeciwu w przypadku zakwestionowania ważności wcześniejszego znaku towarowego, a w każdym razie nie są one wiążące dla tej Izby.

42 Co się tyczy zarzutu drugiego część pierwsza lub trzecia, EUIPO podnosi, że krytyczne uwagi skarżącej wynikają z błędnego rozumienia zaskarżonych decyzji i z pomylenia krytyki odnoszącej się do obowiązku uzasadnienia z krytyką odnoszącą się do zasadności uzasadnienia, nawet jeśli przyznaje ono, że w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 nie podano jasno powodów, dla których Izba Odwoławcza zasugerowała zawieszenie postępowań ze względu na równoległe postępowanie dotyczące rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$.

43 Interwenient twierdzi ze swej strony, że nie występuje ani brak uzasadnienia, ani sprzeczność w uzasadnieniu w odniesieniu do poszczególnych elementów podniesionych przez skarżącą, w szczególności dlatego, że zgodne z orzecznictwem jest uznanie minimalnego charakteru odróżniającego zarejestrowanego znaku towarowego, nawet jeśli jego rejestracja jest przedmiotem wniosku o unieważnienie podważającego jego charakter odróżniający, co ma miejsce w przypadku wcześniejszego znaku towarowego wziętego pod uwagę w celu porównania oznaczeń w jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzjach.

Ocena Sądu

– Przypomnienie ram prawnych i orzecznictwa

44 Zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625 w odniesieniu do postępowania w sprawie sprzeciwu, postępowania o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie i postępowania odwoławczego, właściwy departament lub izba odwoławcza może zawiesić postępowanie albo z własnej inicjatywy, gdy zawieszenie jest uzasadnione okolicznościami danej sprawy, albo na uzasadniony wniosek jednej ze stron w postępowaniach inter partes, jeżeli zawieszenie jest uzasadnione okolicznościami sprawy, z uwzględnieniem interesów stron oraz etapu postępowania.

45 Z motywu 17 rozporządzenia delegowanego 2018/625 wynika, że art. 71 ust. 1 tego rozporządzenia ma na celu większą jasność, spójność i efektywność postępowań w sprawie sprzeciwu, postępowań o stwierdzenie wygaśnięcia i unieważnienia oraz postępowań odwoławczych. W tym względzie należy podkreślić, że jeżeli wcześniejszy znak towarowy, na który powołano się na poparcie sprzeciwu, traci ważność w toku postępowania, sprzeciw ten staje się bezprzedmiotowy [zob. podobnie wyroki: z dnia 25 listopada 2014 r., Royalton Overseas/OHIM – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, niepublikowany, EU:T:2014:985, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 14 lutego 2019 r., Beko/EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, niepublikowany, EU:T:2019:87, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo].

46 Ponadto z brzmienia art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625 wynika, że izbie odwoławczej przysługują szerokie uprawnienia dyskrecjonalne w zakresie zawieszenia toczącego się postępowania, przy czym zawieszenie pozostaje uprawnieniem tej izby [zob. podobnie wyrok z dnia 20 września 2017 r., Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo].

47 Mimo to okoliczność, iż izba odwoławcza dysponuje szerokimi uprawnieniami dyskrecjonalnymi w kwestii zawieszenia toczącego się przed nią postępowania, nie oznacza, że dokonana przez nią ocena okoliczności nie podlega kontroli sądu Unii Europejskiej. Jednakże okoliczność ta ogranicza tę kontrolę pod względem merytorycznym do sprawdzenia braku oczywistego błędu w ocenie lub nadużycia władzy (zob. wyrok z dnia 20 września 2017 r., BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

48 A zatem toczenie się równoległego postępowania, którego wynik może mieć wpływ na wynik postępowania odwoławczego, nie skutkuje automatycznym zawieszeniem postępowania w sprawie sprzeciwu, a zatem samo w sobie nie wystarczy, by uznać za oczywisty błąd okoliczność, że izba odwoławcza nie zawiesiła postępowania (zob. podobnie wyrok z dnia 25 listopada 2014 r., KAISERHOFF, T-556/12, niepublikowany, EU:T:2014:985, pkt 33).

49 Otóż w pierwszej kolejności zawieszenie postępowania byłoby pozbawione znaczenia, gdyby w ramach analizy okazało się, że wynik równoległego postępowania nie miałby wpływu na wynik sprzeciwu, co miałoby miejsce, gdyby sprzeciw ten uwzględniono na podstawie innego, niekwestionowanego prawa wcześniejszego (zob. podobnie wyrok z dnia 20 września 2017 r., BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, pkt 17) lub, przeciwnie, gdyby sprzeciw należało w każdym razie odrzucić, na przykład w braku podobieństwa między kolidującymi ze sobą oznaczeniami, podobnie jak stwierdził to Wydział Sprzeciwów w decyzjach, które w niniejszym przypadku przekazano Izbie Odwoławczej w następstwie uznania, że kolidujące ze sobą znaki towarowe nie są podobne.

50 W drugiej kolejności w postępowaniach inter partes izba odwoławcza powinna uwzględnić interes każdej ze stron przy wykonywaniu przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie zawieszenia postępowania, ponieważ decyzja o zawieszeniu lub niezawieszaniu postępowania powinna być wynikiem wyważenia wchodzących w grę interesów. A zatem nawet wówczas, gdy toczy się równoległe postępowanie, izba odwoławcza może uznać, że wyważenie wchodzących w grę interesów wymaga w każdym razie, aby nie zawieszać postępowania odwoławczego (zob. podobnie wyrok z dnia 25 listopada 2014 r., KAISERHOFF, T-556/12, niepublikowany, EU:T:2014:985, pkt 33, 34).

51 W tym względzie orzeczono, że w ramach wyważenia wchodzących w grę interesów izba odwoławcza powinna w szczególności dokonać oceny prima facie prawdopodobieństwa, czy potencjalnie mające znaczenie równoległe postępowanie zakończy się wydaniem decyzji mającej wpływ na postępowanie odwoławcze [zob. podobnie wyroki: z dnia 17 lutego 2017 r., Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, niepublikowany, EU:T:2017:98, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 14 lutego 2019 r., ALTUS, T-162/18, niepublikowany, EU:T:2019:87, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo], oraz że jeśli ocena ta doprowadzi do stwierdzenia, iż prawdopodobieństwo to jest nikłe, to wyważenie interesów przemawia na rzecz uzasadnionego interesu wnoszącego sprzeciw w uzyskaniu decyzji w przedmiocie sprzeciwu [zob. podobnie wyrok z dnia 21 października 2015 r., Petco Animal Supplies Stores/OHIM – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, pkt 35].

52 Jednakże w przypadku niepewności co do wyniku równoległego postępowania, w którym zakwestionowano wcześniejszy znak towarowy przywołany na poparcie sprzeciwu, dalsze prowadzenie postępowania w sprawie sprzeciwu bez oczekiwania na wynik równoległego postępowania nie przynosi co do zasady żadnej korzyści właścicielowi wcześniejszego znaku towarowego, ponieważ nawet gdyby postępowanie w sprawie sprzeciwu doprowadziło do odrzucenia zgłoszenia późniejszego znaku towarowego, nic nie stałoby na przeszkodzie ponownemu dokonaniu tego samego zgłoszenia po stwierdzeniu nieważności prawa do wcześniejszego znaku towarowego (zob. podobnie wyrok z dnia 25 listopada 2014 r., KAISERHOFF, T-556/12, niepublikowany, EU:T:2014:985, pkt 41, 50 i przytoczone tam orzecznictwo).

53 Ponadto w ramach sprawowanej przez sąd Unii kontroli decyzji izby odwoławczej dotyczących ewentualnego zawieszenia postępowania należy zbadać w szczególności, czy okoliczności, które izba odwoławcza wzięła pod uwagę, pozwalały jej na stwierdzenie bez popełnienia oczywistego błędu w ocenie, że należy zawiesić toczące się przed nią postępowania lub, ewentualnie, że nie należy go zawieszać [zob. podobnie wyrok z dnia 12 listopada 2015 r., Société des produits Nestlé/OHIM – Terapia (ALETE), T-544/14, niepublikowany, EU:T:2015:842, pkt 28].

54 W tym względzie izba odwoławcza popełnia oczywisty błąd w ocenie w szczególności wtedy, gdy opiera swój wniosek dotyczący wyważenia wchodzących w grę interesów na błędnej analizie prawnej okoliczności faktycznych lub na nieścisłych ustaleniach faktycznych lub bez wzięcia pod uwagę

wszystkich istotnych okoliczności charakteryzujących sytuację stron (zob. podobnie wyrok z dnia 14 lutego 2019 r., ALTUS, T-162/18, niepublikowany, EU:T:2019:87, pkt 41, 44, 47, 49, 57 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także analogicznie wyrok z dnia 26 września 2013 r., Centrotherm Systemtechnik/OHIM i centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, pkt 108, 110, 116).

55 Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem badanie kwestii zawieszenia postępowania przed izbą odwoławczą jest przeprowadzane przed badaniem istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd [zob. wyrok z dnia 8 września 2017 r., Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, niepublikowany, EU:T:2017:591, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo].

56 Decyzja o zawieszeniu postępowania odwoławczego od decyzji Wydziału Sprzeciwów ma bowiem na celu uniknięcie wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie sprzeciwu w szczególności wówczas, gdy ważność wcześniejszego znaku towarowego, od którego zależy zasadność sprzeciwu, zostaje uznana za poważnie zagrożoną, tak aby można było wyciągnąć wnioski z ostatecznej decyzji w przedmiocie ważności tego znaku towarowego w ramach analizy zasadności wszystkich argumentów podniesionych przeciwko decyzji Wydziału Sprzeciwów (zob. podobnie wyrok z dnia 21 października 2015 r., PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, pkt 29). Rozważania te można zestawić z określonym w motywie 17 rozporządzenia delegowanego 2018/625 celem, jakim jest jasność, spójność i efektywność postępowań.

57 Wreszcie, należy przypomnieć, że w przypadku gdy organowi Unii przysługują szerokie uprawnienia dyskrecjonalne, poszanowanie gwarancji przyznanych przez porządek prawny Unii w postępowaniach administracyjnych nabiera tym bardziej większego znaczenia. Do tych gwarancji zalicza się między innymi ciążący na właściwym organie obowiązek starannego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności danej sprawy oraz prawo zainteresowanych do otrzymania odpowiednio uzasadnionej decyzji. Tylko w ten sposób sąd Unii może sprawdzić, czy zaistniały okoliczności faktyczne i prawne warunkujące korzystanie z uprawnień dyskrecjonalnych (wyrok z dnia 21 listopada 1991 r., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, pkt 14).

– Ocena niniejszego przypadku

58 Jest bezsporne, że w zaskarżonych decyzjach Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę toczące się trzy równoległe postępowania w związku z kwestią, czy zawieszenie postępowań odwoławczych było uzasadnione. Chodziło, po pierwsze, o dwa postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych, a po drugie, o postępowanie dotyczące odmowy rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$. W tych trzech postępowaniach zakwestionowano charakter odróżniający odnośnych znaków towarowych.

59 Co się tyczy dwóch równoległych postępowań w sprawie unieważnienia prawa do wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych, Izba Odwoławcza stwierdziła na wstępie w jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzjach, że wspomniane postępowania „znajdowały się już na zaawansowanym etapie przed wydaniem decyzji [Wydziału Sprzeciwów]" i że „[w] konsekwencji […] wskazane jest zawieszenie niniejszego postępowania do czasu wydania ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji w ramach tych postępowań" (zob. na przykład pkt 13 decyzji zaskarżonych w sprawach T-84/19 i T-98/19).

60 Niemniej jednak Izba Odwoławcza rozpatrzyła odwołania i uznała, że „[w] każdym razie każde oznaczenie zarejestrowane jako unijny znak towarowy cieszy się pewnym stopniem charakteru odróżniającego", a następnie stwierdziła, że „[w] konsekwencji uważa [ona] w obecnej chwili, iż [wcześniejszy znak towarowy przedstawiający dwa koła czarne i białe] wykazuje pewien stopień charakteru odróżniającego" (zob. na przykład pkt 37 decyzji zaskarżonej w sprawie T-84/19 lub pkt 40 decyzji zaskarżonej w sprawie T-98/19).

61 Natomiast w pkt 25 dwunastej zaskarżonej decyzji, rozpatrywanej w sprawie T-96/19, Izba Odwoławcza stwierdziła, że wcześniejszy znak towarowy przedstawiający dwa koła czarne i białe „wydaje się wykazywać najwięcej elementów wspólnych z [odnośnym zgłoszonym] znakiem towarowym", ale „ze względu na to, że to wcześniejsze prawo jest […] przedmiotem postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku", postanowiła rozpatrzyć odwołanie w oparciu o inny wcześniejszy znak towarowy.

62 Ponadto, jak wynika z pkt 31 powyżej, we wszystkich zaskarżonych decyzjach, w tym decyzji rozpatrywanej w sprawie T-96/19, Izba Odwoławcza zaleciła Wydziałowi Sprzeciwów zawieszenie postępowania w sprawie sprzeciwu do czasu wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie ważności wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych.

63 W odniesieniu do równoległego postępowania dotyczącego rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$ w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 Izba Odwoławcza uznała, że „[o]stateczna decyzja w [tym równoległym postępowaniu] jest bardzo istotna dla dokonywanej oceny", mianowicie oceny charakteru odróżniającego elementu graficznego odnośnych zgłoszonych znaków towarowych w ramach porównania oznaczeń i że „[w] konsekwencji uznaje [ona], że wskazane jest oczekiwanie na wydanie ostatecznej i prawnie wiążącej decyzji w [tym równoległym postępowaniu] przed dokonaniem oceny charakteru odróżniającego rozpatrywanego elementu graficznego" (zob. na przykład pkt 35 decyzji zaskarżonej w sprawie T-84/19 lub pkt 38 decyzji zaskarżonej w sprawie T-98/19).

64 Izba Odwoławcza rozpatrzyła jednakże wniesione do niej odwołania i uznała, że w elemencie graficznym zgłoszonych znaków towarowych rozpatrywanych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 elementy „€" i „$" nie są odróżniające, a koła białe i czarne są jedynie słabo odróżniające (zob. na przykład pkt 33 i 34 decyzji zaskarżonej w sprawie T-84/19 lub pkt 36 i 37 decyzji zaskarżonej w sprawie T-98/19).

65 Ponadto również w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 Izba Odwoławcza zaleciła Wydziałowi Sprzeciwów zawieszenie postępowania w sprawie sprzeciwu do czasu wydania ostatecznej decyzji w odnośnym równoległym postępowaniu.

66 Przede wszystkim należy stwierdzić, że wbrew podnoszonej przez EUIPO pierwszej przeszkodzie procesowej dotyczącej zarzutu pierwszego, nie odnosi się on do tego, że Izba Odwoławcza zaleciła Wydziałowi Sprzeciwów, do którego sprawy zostały przekazane, zawieszenie postępowań w sprawie sprzeciwu, lecz do okoliczności, że Izba Odwoławcza nie zawiesiła postępowań odwoławczych.

67 W tym względzie jest zaś bezsporne, że przedstawiwszy względy przemawiające za zawieszeniem postępowań odwoławczych, Izba Odwoławcza w sposób dorozumiany postanowiła nie zawieszać tych postępowań, ponieważ zbadała zasadność wniesionych do niej odwołań i uwzględniła te odwołania, aby następnie przekazać sprawy Wydziałowi Sprzeciwów do ponownego rozpoznania.

68 W związku z tym należy oddalić wspomnianą podnoszoną przeszkodę procesową jako opartą na niewłaściwym rozumieniu zarzutu pierwszego.

69 Co do istoty, art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625 przyznaje Izbie Odwoławczej uprawnienie do zbadania i oceny, nawet z własnej inicjatywy, czy okoliczności danego przypadku uzasadniają zawieszenie postępowania odwoławczego. Z zaskarżonych decyzji wynika, że wspomniana Izba skorzystała z tego uprawnienia w każdej z zaskarżonych decyzji.

70 Po pierwsze, Izba Odwoławcza stwierdziła bowiem, że uzasadnione jest zawieszenie postępowań odwoławczych, w decyzjach zaskarżonych we wszystkich sprawach, z wyjątkiem decyzji rozpatrywanej w sprawie T-96/19, ze względu na postępowania w sprawie unieważnienia dotyczące wcześniejszych czarno-białych znaków towarowych. Po drugie, w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19,

T-92/19, T-96/19 i T-98/19 Izba Odwoławcza uznała, że jest uzasadnione oczekiwanie na wydanie decyzji w postępowaniu dotyczącym rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$ przed dokonaniem oceny, do której była zobowiązana (zob. na przykład pkt 13 i 35 decyzji zaskarżonej w sprawie T-84/19).

71 Takie zaś stwierdzenia odpowiadały ocenie, która zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625 warunkowała zawieszenie postępowania. Ponadto ze stwierdzeń tych wynikało w sposób nieuchronny, że istniało istotne prawdopodobieństwo, iż brane pod uwagę równoległe postępowania zakończą się wydaniem decyzji, które miałyby wpływ na postępowania odwoławcze, i że wyważenie wchodzących w grę interesów przemawiało na rzecz skarżącej.

72 Niemniej jednak Izba Odwoławcza rozpatrzyła odwołania, nie uzasadniając jednak ostatecznej decyzji o niezawieszaniu postępowań, która to decyzja oznaczała – przeciwnie – że wyważenie wchodzących w grę interesów miało przemawiać na rzecz interwenienta. Ponadto okoliczność, że Izba Odwoławcza ostatecznie zaleciła Wydziałowi Sprzeciwów zawieszenie postępowań w sprawie sprzeciwu, sugeruje, że zdaniem wspomnianej Izby wyważenie wchodzących w grę interesów przemawiałoby ponownie na korzyść skarżącej od momentu zamknięcia postępowań odwoławczych.

73 Należy zaś przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem wspomnianym w pkt 57 powyżej poszanowanie prawa zainteresowanych do tego, by decyzja, która ich dotyczy, była odpowiednio uzasadniona, jest szczególnie ważne, gdy decyzja ta wynika z szerokich uprawnień dyskrecjonalnych, jak ma to miejsce w przypadku decyzji Izby Odwoławczej w przedmiocie ewentualnego zawieszenia toczącego się przed nią postępowania.

74 W tym względzie orzeczono już, że ogólne i kategoryczne stwierdzenia w żadnym wypadku nie pozwalają przyjąć, że Izba Odwoławcza faktycznie skorzystała z przysługujących jej szerokich uprawnień dyskrecjonalnych (zob. podobnie wyrok z dnia 26 września 2013 r., Centrotherm Systemtechnik/OHIM i centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, pkt 110). A fortiori musi tak być, w sytuacji gdy nie przedstawiono żadnego uzasadnienia w odniesieniu do kluczowej w tej kwestii oceny wynikającej z wyważenia wchodzących w grę interesów, tym bardziej gdy – jak w niniejszych sprawach – decyzja Izby Odwoławczej zawiera niejasne rozważania co do samej tej oceny.

75 Należy również uściślić, że nawet przy założeniu, że zostaje pominięty fakt, iż Izba Odwoławcza wyraźnie zaznaczyła, że uważa ona za wskazane zawieszenie „niniejszego postępowania” (pkt 13 jedenastu pierwszych zaskarżonych decyzji) lub, ponadto, że ostateczna decyzja w przedmiocie zgłoszenia czysto graficznego znaku towarowego €$ jest bardzo istotna „dla dokonywanej oceny” (pkt 35, 35, 39 i 38 decyzji zaskarżonych, odpowiednio, w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19), oraz że można by uznać, iż wspomniana Izba ograniczyła się do zalecenia Wydziałowi Sprzeciwów zawieszenia postępowań w sprawie sprzeciwu, po dokonaniu oceny w sposób bezwzględny, że zawieszenie postępowania jest uzasadnione, konieczne byłoby jeszcze stwierdzenie, że takie podejście, mające na celu odmienne zastosowanie art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2018/625, byłoby nieprawidłowe.

76 Z przypomnianego w pkt 55 i 56 powyżej orzecznictwa odnoszącego się do uprzedniego charakteru badania kwestii zawieszenia postępowania odwoławczego wynika bowiem, że zawieszenie to, jeśli jest uzasadnione, powinno umożliwić uwzględnienie wpływu oczekiwanej w równoległym postępowaniu decyzji na zasadność wszystkich argumentów podniesionych przeciwko decyzji Wydziału Sprzeciwów. W konsekwencji, jeżeli Izba Odwoławcza uzna, że zawieszenie postępowania jest uzasadnione, nie ma innej możliwości niż dokonanie tego zawieszenia, a zatem nie może rozpatrzyć odwołania, choćby częściowo. Tym samym w niniejszych sprawach, skoro wspomniana Izba uznała, że zawieszenie postępowań jest uzasadnione, nie mogła ona orzec w przedmiocie odwołań i z tego względu nie miała możności wydania żadnego zalecenia Wydziałowi Sprzeciwów, ponieważ każde przekazanie spraw do Wydziału Sprzeciwów skutkowało badaniem odwołań, a zatem było następstwem naruszenia prawa.

77 Przeszkody procesowe podniesione przez EUIPO w odniesieniu do braku interesu skarżącej nie mogą podważyć tych rozważań.

78 Co się tyczy bowiem, po pierwsze, twierdzenia, zgodnie z którym wynik postępowania w sprawie rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$ nie ma wpływu na wniosek Izby Odwoławczej dotyczący porównania oznaczeń w decyzjach zaskarżonych w sprawach T-84/19, T-92/19, T-96/19 i T-98/19 ze względu na to, że Izba Odwoławcza mogłaby dojść do takiego samego wniosku, nawet gdyby element graficzny odnośnych zgłoszonych znaków towarowych był pozbawiony charakteru odróżniającego, należy stwierdzić, że taka ocena nie widnieje we wspomnianych zaskarżonych decyzjach. Przeciwnie, wspomniana Izba stwierdziła w nich, że ocena charakteru odróżniającego tego elementu graficznego wynikająca pośrednio z ostatecznej decyzji, jaką miano wydać w rzeczonym równoległym postępowaniu, jest bardzo istotna dla dokonywanej oceny, czyli oceny dotyczącej porównania kolidujących ze sobą oznaczeń.

79 W tym względzie należy przypomnieć, że EUIPO nie może na poparcie zaskarżonej decyzji przytaczać przed Sądem okoliczności w niej nieuwzględnionych (zob. wyrok z dnia 8 września 2017 r., GOURMET, T-572/15, niepublikowany, EU:T:2017:591, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo). Jest tak w szczególności w przypadku ocen, w odniesieniu do których Izbie Odwoławczej przysługują szerokie uprawnienia dyskrecjonalne.

80 Co się tyczy, po drugie, faktu, że rozpatrywane sprzeciwy opierają się na wcześniejszych znakach towarowych innych niż te dwa znaki towarowe będące przedmiotem równoległych postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku, należy stwierdzić, że ze względów ekonomii procesowej Izba Odwoławcza dokonała porównania kolidujących ze sobą oznaczeń, biorąc pod uwagę tylko jeden z tych dwóch znaków we wszystkich zaskarżonych decyzjach, z wyjątkiem decyzji rozpatrywanej w sprawie T-96/19, w której dokonała tego porównania jedynie na podstawie innego wcześniejszego znaku towarowego.

81 Z tego względu we wszystkich sprawach z wyjątkiem sprawy T-96/19 okoliczność, że sprzeciw opierał się również na wcześniejszych znakach towarowych innych niż wyłącznie wzięty pod uwagę przez Izbę Odwoławczą, nie może dowodzić braku konkretnego wpływu błędu popełnionego przez Izbę Odwoławczą wskutek niezawieszenia odnośnych postępowań (zob. podobnie wyrok z dnia 20 września 2017 r., BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, pkt 32).

82 Co się tyczy dwunastej zaskarżonej decyzji, rozpatrywanej w sprawie T-96/19, okoliczność, że w decyzji tej porównania oznaczeń dokonano na podstawie wcześniejszego znaku towarowego innego niż dwa wcześniejsze znaki towarowe będące przedmiotem postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku, nie oznacza jednak, że popełniony przez Izbę Odwoławczą błąd dotyczący braku zawieszenia odnośnego postępowania w tej sprawie jest pozbawiony konkretnego znaczenia. W pkt 78 powyżej stwierdzono bowiem, że z własnych rozważań tej Izby zawartych we wspomnianej decyzji wynika, iż inne równoległe postępowanie, dotyczące rejestracji czysto graficznego znaku towarowego €$, może mieć wpływ na jej ocenę. Ponadto, jak wynika z pkt 31 powyżej, wspomniana Izba stwierdziła również w tej zaskarżonej decyzji, że choć uwzględniła ona do celów porównania oznaczeń wcześniejszy znak towarowy inny niż ten, którego dotyczą równoległe postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku, to mimo wszystko wskazane jest zawieszenie postępowania w sprawie sprzeciwu do czasu wydania ostatecznej, prawnie wiążącej decyzji w przedmiocie ważności wcześniejszych znaków towarowych zakwestionowanych w postępowaniach w sprawie unieważnienia prawa do znaku.

83 Z całości powyższych rozważań wynika, że zarzut pierwszy oraz, w zależności od przypadku, część pierwsza lub trzecia zarzutu drugiego w każdej sprawie są zasadne.

W przedmiocie pozostałych części zarzutu drugiego oraz zarzutów trzeciego i czwartego w każdej ze spraw

84 Ponieważ analiza kwestii zawieszenia postępowań poprzedza analizę istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji bez konieczności badania pozostałych zarzutów lub części zarzutów.

W przedmiocie kosztów

85 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

86 Zgodnie z art. 138 § 3 regulaminu postępowania Sąd może zdecydować, że interwenient niewymieniony w §§ 1 i 2 tego przepisu pokryje własne koszty.

87 Skarżąca wniosła o to, by EUIPO i interwenient pokryli swoje własne koszty oraz jej koszty, w tym koszty związane z postępowaniem przed EUIPO.

88 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 190 § 2 regulaminu postępowania niezbędne koszty poniesione przez strony w związku z postępowaniem przed izbą odwoławczą uznaje się za koszty podlegające zwrotowi. Nie dotyczy to jednak kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Wydziałem Sprzeciwów. Z tego względu żądań skarżącej nie można uwzględnić w zakresie, w jakim dotyczą kosztów związanych z postępowaniem przed Wydziałem Sprzeciwów.

89 W konsekwencji, ponieważ EUIPO przegrało sprawę, należy zgodnie z żądaniem skarżącej orzec, że pokrywa ono własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Sądem.

90 W okolicznościach niniejszego sporu należy postanowić, że interwenient pokryje własne koszty w ramach postępowania przed Sądem.

91 Jeśli chodzi o wniosek o obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą, to do Izby Odwoławczej będzie należeć rozstrzygnięcie w świetle niniejszego wyroku w przedmiocie kosztów związanych z tym postępowaniem

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba)

orzeka, co następuje:

1) **Sprawy T-84/19 i od T-88/19 do T-98/19 zostają połączone do celów wydania wyroku.**

2) **Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 7 grudnia 2018 r. (sprawy R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 i R 1064/2018-2).**

3) **EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Cinkciarz.pl sp. z o.o. w związku z postępowaniem przed Sądem.**

4) **MasterCard International, Inc. pokrywa własne koszty poniesione w związku z postępowaniem przed Sądem.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 28 maja 2020 r.

Podpisy